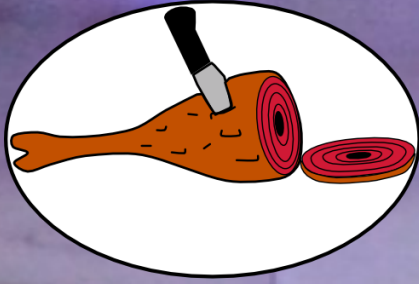

Rok: 2019

Číslo: 4

Vánoce

Venku sněží,
vločky na zemi leží.
Máma peče cukroví,
táta kapra vyloví.

Stromeček je ozdoben,
brácha ve vaně naložen.
Já balím dárky,
k večeři nebudou párky!

Eliška Křenková, 7. C

P
L
Á
T
E
K

Tento krásný stromeček si nazdobili žáci z prvního stupně.

Vážení učitelé, milí žáci, naši čtenáři,

jak už jsme psali v minulém čísle Plátku, tento rok nastala spousta změn. Jelikož minulý školní rok odešlo hodně žáků, kteří byli součástí redakce, musel se najít někdo, kdo bude ve vydávání Plátku pokračovat. Takže se vám chci představit jako nová šéfredaktorka. Mou zástupkyní je Eliška Kyrcozová. A obě děkujeme dalším spolužákům, kteří nám při práci pomáhají. Náš časopis oslaví v příštím roce 20 let své existence. Zaslouží si, abychom mu také do nového roku popřáli. A co mu tak přát? Hodně věrných čtenářů!

No a co vás v tomto čísle čeká? Tak předně, jelikož se pomalu blíží Vánoce, snažili jsme se zachytit atmosféru adventu v naší škole a taky vánoční zajímavosti ze světa. Určitě ale nevynechejme setkání parlamentů našeho kraje. Připomínáme i trošku starší akce, např. projekták 2. stupně a Halloweenský den. Možná někteří z vás byli na zalesňování Chlumů. A kdo ne, určitě si o tom rád přečte. Nechybí ani tradiční rubriky - Saxana, Interview, Sport a Křížovka. Co říct závěrem? Odpočiňte si od školy, vždyť letošní prázdniny jsou nezvykle dlouhé. Užijte si Vánoc a přeji vám všem, abyste pod stromečkem našli to, co si přejete.

Sára Chmelová, 8. B

Milí čtenáři,

už za sebou máme skoro čtyři měsíce školy a blíží se Vánoce. Pro děti to jsou především svátky volna, klidu, pohádek a pohody, pro dospělé spíše stres a hrozná hoňka. Každopádně většina lidí má tyhle svátky ráda. Vánoce by měly být především svátky klidu a míru.

Kdy ale vznikly? První zmínky o slavení Vánoc pochází od křesťanů z 2. stol., kteří je slavili 25. prosince. K tomuto datu vedla dvojí cesta. Jedna je spojována se zimním slunovratem, kdy se Ježíš údajně narodil. Bylo to v den, který je nejkratším dnem roku, kdy věřili, že slunce překoná zimu, temnotu a smrt a Ježíš je zachráněn. Pravděpodobnější je ale ta druhá, která vychází z předpokladu, že Ježíš, jenž zemřel o židovském svátku Velikonoc, který vychází zhruba na 25. března, byl v tomto dni také počat. Takže pokud k datu 25. března připočteme devět měsíců těhotenství, vychází datum 25. prosince.

K Vánocům neodmyslitelně patří pečení cukroví, dárky, zpívání koled, kapr k večeři a také tradice, např. krájení jablka, lití olova, pouštění lodiček. Takhle to chodí u nás. Je tomu tak i jinde? Ne.

V Anglii a Severní Americe se dárky rozbalují 25. prosince ráno a tradičním pokrmem je krůta a puding.

V Belgii, podobně jako v sousedním Nizozemsku, slaví více svátek Sv. Mikuláše než Vánoce. Tehdy totiž ti hodnější dostávají dárky. Těm zlobivějším pak hrozí, že si je odnese Černý Petr, prý do Španělska.

Lidé v Dánsku si o Vánocích zdobí dům postavičkami skřítků, kterým se říká nisser. Jsou to právě tito skřítki, kteří večer 24. prosince nadělují dárky.

Prvním vánočním svátkem je ve Švédsku 13. prosinec, Den sv. Lucie. Tento svátek se podobá českému Mikuláši. Mladí lidé se v převlečení za anděly, kteří jsou na hlavě ozdobeni korunou s hořícími svíčkami, vydávají nadělovat dětem cukroví.

V Polsku začínají Vánoce večer 24. prosince v okamžiku, kdy se na nebi objeví první hvězda. Poláci slaví svátek sv. Mikuláše 6. prosince, ale tento den Mikuláš přináší dárky jen dětem. Teprve o Štědrém večeru Mikuláš nechává pod stromečkem dárky pro všechny. Odedávna jsou zvykem také jesličky v kostele, v jejichž pozadí se často místo betlémské krajiny zobrazují polská města a historické stavby.

Také v Itálii bývají hlavním symbolem Vánoc jesličky. Zpravidla ale nechybí ani ozdobený vánoční stromeček (nejčastěji jedle). Konkrétní zvyky a tradice se liší dle rodin a zejména podle jednotlivých měst a regionů. Štědrý den slaví 24. nebo 25. prosince.

Na Ukrajině většina věřících používá juliánský kalendář, proto vánoční svátky začínají až 6. ledna. To je Svatý večer se svatou večeří, což je obdoba české štědrovečerní večeře. Tradičně se podává dvanáct jídel, která symbolizují dvanáct apoštolů.

V Řecku se v dřívějších dobách, především v přímořských oblastech, zdobily lodě. Vánoční stromeček tam začal pronikat teprve před několika desetiletími. Dárky nosí Mikuláš až na přelomu roku. Podle pověsti zachraňoval potápějící se lodě, a tak mu z vousů crčí slaná voda.

A odkud vlastně pochází slovo Vánoce? Slovo Vánoce pochází ze staroněmeckého wāhnachten (dnes Weihnachten), složeného z wīha- (světit) a Nacht (noc). Takže je to v podstatě Svatá noc.

Eliška Kyrcozová, 8. B

Dne 2. prosince se v jídelně sešli k pravidelnému jednání členové parlamentu. Na úvod Petra Šínová, předsedkyně parlamentu, seznámila přítomné s průběhem Krajského setkání parlamentů JMK. Informace o akci si můžete přečíst v článku Denisy Horákové. Pak se domlouval „Mikulášský den“, který se konal 5. prosince. O plakáty se postaraly Ema Tejkalová a Klára Štěpánková. Na začátku 4. vyučovací hodiny se sešli všichni čerti, andělé a Mikuláši a dostali sladkou odměnu. Odměny vybrala předsedkyně parlamentu.

V pondělí 16. prosince procházeli členové parlamentu školou, aby našli nejkrásněji vyzdobenou třídu. Ceněna byla zejména ruční práce žáků a vztah výzdoby k českým tradicím. Vítězi se stali žáci ze tříd 4. B a 9. C. Odměnu si převezmou 20. prosince při vyhlášení výsledků turnaje ve vybíjení.

Členové parlamentu se rozhodli zapojit žáky do akce „Sněhuláci pro Afriku“. V průběhu tří vyhlášených dnů se na celém území ČR budou stavět sněhuláci. Za uhrazené startovné získají děti v Gambii kola. Čekáme tedy na sníh. Nějakou tu odměnu může získat také naše škola. Adam Fleischlinger, 6. C

Zdobení vánočního stromu před školou

Také letos se členové parlamentu postarali o nazdobení stromku před školou. Za krásný strom děkujeme manželům Křenovským.

První problém nastal, když měli kluci složit žebřík. Jejich počínání nám připomnělo Pata a Mata. Ale nakonec to zvládli.

Martin si při zdobení vzpomněl na výrobu ozdob s panem učitelem Horbasem. Stromek nám museli kluci nahnout, abychom mohly připevnit kometu.

Vanesa se obětovala, vlezla pod stromek a spravovala ozdoby.

Letos dostal strom trochu jinou podobu. Použili jsme kombinaci ozdob bílých a zlatých. Opět jsme na stromek tajně připevnili maskota. Zdobení jsme si užili. Bylo fajn udělat něco pro ostatní.

Mája Nedomová, 9. B

Jarmark se konal 29. listopadu v 15. 30 hod. Jelikož pršelo, byl přesunut do tělocvičny. Začínal zpěvem dětí z prvního stupně. Proslov měla paní ředitelka Nesnídalová a paní učitelka Tejkalová a pak se rozsvěcoval stromeček. A šlo se prodávat. V tělocvičně bylo dvanáct stánků s našimi výrobky. Nabízeli jsme svíčky, jmenovky, ořechové lodičky, zvonečky, ale i sušenky, sušené ovoce, sušený čaj, čokoládu a mnoho dalšího. Přišlo hodně lidí. Bylo to moc hezké.

Kristýna Otrubová, 4. A

Mikuláš ve škole

Čtvrtek 5. prosince zpříjemnil žákům ve škole Mikuláš se svým doprovodem. Do masek se převlékli žáci z 9. B. Bylo moc hezké, že tentokrát přišel Mikuláš i za žáky na druhý stupeň a přinesl jim nadílku. Všichni jsme se pobavili, když jsme měli možnost vidět naše spolužáky v kostýmech. Není pochyb, že nejvíc to slušelo andělům, Vaškovi a Martinovi. Čerti se taky neflákali, měli plné ruce práce.

Lucka Tobiašová, 9. C

Terka Vitouchová, 9. C

Ve výtvarné výchově jsme s paní učitelkou Šromovou vyráběli adventní kalendář pro naši třídní paní učitelku. Pověsila si ho do okna a každý den si musí vzít jedno cukroví. Říkala nám, že se jí moc líbí. Kalendáře nevyráběli jen šestáci, ale taky sedmáci.

Michal Opletal, 6. B

Dne 27. listopadu se vybraní zástupci z našeho školního parlamentu zúčastnili krajského setkání školních parlamentů základních a středních škol.

Naše cesta do Brna na setkání parlamentů začala srazem v 7:10 hod. na zastávce v Lysicích. Dále jsme pokračovali autobusem 301 až do Králova Pole a „šalinou“ č. 6 jsme dojeli na ulici Celní. Trochu jsme bloudili při hledání Střední polytechnické školy Jílová, ale nakonec jsme včas dorazili na správné místo. Po odložení si věci v šatně každý obdržel různě barevný papír

s programem akce, pití, obložený rohlík a tři barevné korálky, které sloužily k hlasování o nejlepší projekt a které jsme málem poztráceli.

Čas strávený na střední škole jsme začali společným zasedáním v obrovském sálu školy. Zde všechny přivítala Kamila Rotterová, předsedkyně krajského parlamentu, a Michael Čermák, místopředseda. Po úvodní řeči vystoupili hosté. Od inženýra Bartoše, ředitele SŠ Jílová, jsme se dověděli, že školní parlament pracuje na jejich škole už dlouho, žák má právo vyjádřit svůj názor. Řekl, že řeší všechny názory členů parlamentu, protože parlament na škole pomáhá zlepšovat vybavení školy, prostředí i vztahy mezi žáky a učiteli. Mgr. Lucien Rozprým z JMK mimo jiné poděkoval za práci v parlamentech žákům i učitelům. David Řepa, místostarosta městské části Komín, nám prozradil, že pracoval dřív také v žákovském parlamentu. Po projevech všech hostů nám Kamila předvedla svoji prezentaci o fungování Krajského parlamentu JMK a odkázala nás na jeho nové stránky <https://kpdjmk.cz>. Zatím bohužel nefungují.

Kolem 10. hodiny nám začaly workshopy po skupinách. Do skupin nás rozřadili podle barev programu, který nám dali na začátku. Bílá - paní učitelka Máslová, růžová - Karolína Zárubová a Denisa Horáková, modrá - Petra Šínová, zelená - Aleš Janeček a Vojtěch Vybíral. Petřa měla původně zelenou, ale ne-

měla s sebou žádnou holku z naší ZŠ, a proto si vyměnila list s programem s Alešem, aby šla aspoň do skupiny s pěkným instruktorem.

V růžové skupině jsme se představili (jméno, škola, funkce v parlamentu) a poté jsme hráli hry. Po zábavě přišla práce. Rozdali nám čísla a podle nich jsme se řadili do menších skupinek asi po pěti lidech. Za úkol bylo vypracovat na papír A4 profil správného parlamentáka (jak by se měl chovat správný člen parlamentu, jaké by měl mít vlastnosti, ...) a velký plakát o tom, jak funguje školní parlament. Z každé barevné skupiny se vybrala nejpodatnější práce, která byla před všemi prezentována v zasedací místnosti. Po prezentaci následovalo vyhlášení soutěže „O nejlepší parlamentní rok“, ve které jsme se bohužel neumístili, i když jsme na projektu svědomitě pracovali. Nelíbilo se nám způsob hodnocení pomocí korálků. Myslíme si, že projekty měla hodnotit nějaká nezávislá komise. Vyhlášením končilo setkání parlamentů. Následoval půlhodinový rozhod na náměstí Svobody a poté jsme se autobusem 301 vydali zpět do Lysic.

Zjistili jsme, že v parlamentu řešíme podobné problémy a zabýváme se stejnými projekty. Nějaké ty zkušenosti jsme přece jen načerpali. Realizaci některých akcí nejprve projednáme v parlamentu. Máte se na co těšit.

Denisa Horáková, 9. C

Projektový den žáků 2. stupně

Ve středu 7. listopadu se na naší škole uskutečnil projektový den.

Královna Viktorie a zrození krále detektivů – takto zněl název letošního „projektáku“. A proč právě toto téma? Třeba proto, že královna Viktorie se narodila v roce 1819 a za jejího panování vznikla literární postava slavného detektiva Sherlocka Holmese. Musím přiznat, že je to velmi zajímavé a zábavné téma. Učitelé nám nachystali sedm různých úkolů, které jsme měli zpracovat a později předvést jiné třídě. Úkoly byly dobře vymyšlené: namalovat portrét královny Viktorie, vytvořit její životní strom, do prezentace popsat její život a dobu, ve které vládla.

Avšak projektový den, jak už jsem se zmínila, nebyl jenom o královně. Jeho druhým tématem byl i král detektivů Sherlock Holmes. Detektiv Holmes je velmi známá postava z knih sira Arthura Conana Doylea, o kterém jsme měli za úkol vytvořit další prezentaci. A aby toho kreslení a vytváření nebylo málo, zhotovovali jsme mapku Londýna s jeho typickými znaky a vyznačili jsme, kde Sherlock Holmes bydlel. Jako poslední úkol jsme dostali vytvořit křížovku nebo testík s tématem projektáku, a celý v angličtině.

Když bylo vše hotovo, celou práci jsme odprezentovali žákům z přidělené třídy. O půl druhé se všichni ze tříd druhého stupně přesunuli na chodbu a sledovali krásný průvod, ve

Žáci 6. B při prezentaci

Lupa, dýmka, lovecká čepice a havelok – věci typické pro slavného detektiva Sherlocka Holmese

kterém kráčely královna Viktorie a postavy z Doyleových knih. Projekták se velmi povedl a děkujeme všem učitelům, kteří se na dni podíleli!

Sára Chmelová, 8. B

Hodnocení dne

Překvapilo mě, že se skoro všichni převlékli do průvodu za královnu a Sherlocka. Vypracovávání úkolů bylo docela snadné, protože jsme si práci dobře rozdělili.

Mája Nedomová, 9. B

Po skončení průvodu se účinkující společně vyfotili.

Projektový den se mi moc líbil. Zaujalo mě, že jsme pracovali jako tým celá třída. Byli jsme rozděleni ve skupinkách. Já byla ve skupině s kluky, kteří se pořád něčemu smáli, ale i tak jsme práci dobře zvládli.

Nastal čas, kdy se měl někdo ze třídy obléknout do kostýmů. Byla jsem vybraná s Dominikem. Prvně jsem měla trochu strach, ale nakonec jsem to zvládla. Také se mně líbila prezentace žáků 9. C, měli téma pěkně zpracované.

Adéla Janečková, 8. C

Budu upřímná, zažila jsem už lepší projektový den, ale tenhle určitě nebyl nejhorší. To, co se mně na něm nelíbilo, bylo moc úkolů. Měli jsme nervy, jestli to stihneme. Téma se mně líbilo, bylo hodně zajímavé a těžko se mně bude vybírat, co bylo nejlepší. Asi ty převleky. Museli jsme zapojit fantazii. Moc jsem si projektový den ale i tak užila.

Štěpánka Fialová, 8. C

Projektový den se mně líbil, protože jsme pracovali jako celá třída a nemuseli se dělit do skupin s žáky z jiných tříd. Mě z celého dne nejvíc bavilo převlékání do kostýmů.

Práce ve třídě také nebyla špatná, ale občas mně vadil hluk. I prezentace se nám povedla. Celý den mě bavil a byl to asi nejlepší projektový den, který se kdy ve škole konal.

Nikola Bartušková, 8. C

Den byl velmi zábavný a promyšlený. Téma bylo pro mě zajímavé. Přehlídka kostýmu se mně líbila.

Anička Včelíková, 9. A

Na projektový den jsem se po pravdě moc netěšila. Detektivky okolo Sherlocka Holmese jsem vůbec neznala. Nakonec se mně ale ten „projekták“ líbil. Moje skupina měla za úkol prezentaci o královně Viktorii. Když jsem měla prezentovat před žáky z 9. B, měla jsem velkou trému. Převleky se mně líbily. Některé byly srandovní, některé byly moc hezké. Nakonec to byl dobře využitý den.

Hana Nečasová, 8. B

Já s Annou a Kubou jsme dělali portrét královny Viktorie. Udělal jsem obrys a Anna jej vymalovala. Kuba nás otravoval a mamka lítala po Boskovicích, Letovicích a Lysicích, sháněla fajfku pro Sherlocka. Nakonec přivezla skleněnou. Museli jsme ji obalit papírem, aby vypadala jako ze dřeva.

Tomáš Šíkula, 8. B

Projektový den se mně líbil, protože jsme spolu všichni spolupracovali a bylo to celkem v klidu. Někteří pracovali ve třídě, někteří na počítači.

Anna Straková, 8. B

Na projektový den jsem ve škole nebyla, ale hodně se mně líbila výstava. Zaujaly mě kresby Sherlocka a královny Viktorie a referátky byly hodně zajímavé. Myslím si, že na celém dni byly nejlepší ty převleky.

Zuzana Wernerová, 8. B

Oceněné masky

V pátek 1. listopadu proběhl ve škole „Halloweenský den“, který pořádal parlament. Děti přišly do školy v kostýmech a maskách. Do akce se zapojilo i mnoho žáků z druhého stupně, což nás, členy parlamentu, potěšilo. V tělocvičně se také konala soutěž o nejdokonalejší masku. Účast byla obrovská. Pro členy parlamentu bylo téměř nemožné vybrat nejlepší masku. Po dlouhém dohadování byli vybráni následující žáci: Lucie Burianová, Filip Doležel, Filip Jančík a Kamila Ševčíková. Diplomy, jak už bývá v parlamentu zvykem, připravila Denisa Horáková. Všichni žáci si den užili a předvedli svoji kreativitu.

Adam Fleischlinger, 6. C

Co mně prozradili v 5. B

Masku jsem dodělávala ještě v 6 hodin ráno. Pomáhala mně s ní máma. Vybrala jsem si ji na internetu. Měla jsem rozříznuté oko. Halloween ve škole mě bavil. Líbily se mně ostatní masky, nejvíc banán, který také vyhrál.

Vanessa Olivová, 5. B

Já jsem byla za zombie kočku, která měla rozdrápaný obličej. Když se vyhlášovali vítězové, byla jsem nervózní. Věděla jsem, že mě nevyberou, a měla jsem pravdu. Byla jsem ale ráda, že vyhrála moje nejlepší kamarádka - oběšený duch. Je milá a ten kostým se jí povedl. Dobře promyšlenou maskou byl banán. Bylo to v tělocvičně super.

Viktorie Fojtová, 5. B

Měla jsem kostým čarodějnice. S kostýmem mně pomáhala mamka. Halloweenský den se mně líbil. Probíhal dobře, ale příští rok bych chtěla, aby se vyhodnotilo víc dětí v kostýmech.

Eliška Kapounová, 5. B

Vyrobil jsem si lebku, vylepšil ji krví a jizvami. Vystříhl jsem si kosti z kartonu a máma je na šicím stroji přišila k tričce a kalhotám. Vyhlásování proběhlo úžasně. Bylo těžké vybrat nejlepší masky, protože jich tam bylo hodně.

Václav Zouhar, 5. B

Halloweenský den

Já jsem šla na Halloweenský den za oběšeného ducha. Měla jsem kolem krku provaz s oběšenec-kým sukem. S kostýmem mně pomáhala máma. Hodnocení probíhalo tak, že všichni v maskách chodili kolem tělocvičny a žáci z parlamentu vybrali nejlepší masky. Umístila jsem se na 4. místě.

Kamila Ševčíková, 5. B

Byla jsem za Krvavou Merry. Masku jsem si vybrala na internetu, protože se mně moc líbila. Pomáhala mně s ní máma. Prvně mě namalovala a potom mně dala pod oči umělou krev, namalovala mě řasenkou a natupírovala mi vlasy. Halloween byl super.

Kristýna Kazdová, 5. B

Halloween v 5. A

I když typickým podzimním svátkem u nás jsou Dušičky, my jako správní rošťáci slavíme i Halloween. V pátek 1. listopadu jsme přišli do halloweensky vyzdobené třídy a den jsme prožili ve znamení tohoto svátku. Byli jsme všichni v kostýmech, které byly originální. Ve třídě jsme měli klauna Pennywise, čarodějnice, strašáka, čerta, mrtvou ženu a kostlivce. Od paní učitelky jsme dostali pracovní listy s Legendou o opilém Jackovi. Vyluštili jsme původní název tohoto keltského svátku - SAMHAIN.

O přestávce jsme šli do tělocvičny, kde členové parlamentu vyhodnotili kostýmy. Sice nikdo z nás nevyhrál, ale celý den byl super.

Kuba Kašpar, Táda Kala, Jarda Koukal a Martin Kollár

Sladký Halloween

Na Halloweenský den jsem se svými dvěma kamarádkami, Nelou Strakovou a Dagmar Halečkovou, napekla muffiny, které jsme ozdobily sítí s pavoukem. Připravovaly jsme je doma u Nelči a trvalo nám to asi tři hodiny. Byl to nápad Nelči. S receptem nám pomáhala Nelčina babička. Hodně jsme se nasmály. Pekly jsme ze tří dávek. První těsto za moc nestálo až ta další. Muffiny vypadaly krásně a nabídly jsme je učitelům a žákům z naší školy. Každý nám je chválil a za chvíli byly rozdány. Získané peníze poslouží k úhradě studia afrického dítěte.

Tereza Jonášová, 9. A

Muffiny s halloweenskou tematikou

Jak už všichni jistě víte, nemáme ve škole letos pouze nové učitele, ale také novou paní ředitelku, a proto jsem se rozhodla zajít do ředitelny a položit jí několik otázek.

Proč jste se rozhodla stát se ředitelkou?

Já nevím, jestli jsem se úplně rozhodla, protože jsem po tom nějak zásadně netoužila. Chodilo za mnou mnoho lidí, kolegové, rodiče, kamarádi atd., jestli bych to nechtěla zkusit. Tak jsem to zkusila a dopadlo to tak, jak to dopadlo.

Jaké máte pocity v pozici ředitelky?

Zatím mě to hodně těší. Vidím, jak jsou kolegové zdatní a šikovní. Ve škole to funguje, jak má. Mám velkou radost z toho, že to tak hezky klapě.

Myslela jste si někdy, že budete ředitelkou?

Určitě ne, tohle nebyly moje životní plány.

Zdá se Vám práce ředitelky lepší než ta se třídou?

Nedokážu říct, co je lepší. Ale na roky, kdy jsem byla třídní učitelkou, vzpomínám ráda a vždycky určitě budu. Ale tohle je nová životní zkušenost, nová příležitost. Takže nemůžu říct, že by bylo něco lepší a něco horší. Zatím mě obojí dvojí naplňuje.

Jak se Vám učí na druhém stupni? Jaký z toho máte pocit?

Určitě se mi tady stýská po těch malých dětech. Tady musím říct, že se učím učit starší žáky, ale doufám, že to nějak zvládám.

Co byste chtěla ve škole změnit?

Mně by se líbilo, kdybychom měli ve škole více žáků, co mají chuť do učení.

Co byl Váš cíl ve školství?

Za prvé jsem chtěla být paní učitelkou pro ty malé děti. Chtěla jsem, aby chodily rády do školy, aby je bavila a aby na školu vzpomínaly rády.

Čím jste chtěla být jako malá?

Od mala jsem chtěla být paní učitelkou. Už když se mě zeptali v mateřské škole, tak jsem jim říkala, že budu paní učitelkou.

Co plánujete na svátky? Jak se na ně těšíte?

Na svátky se těším strašně moc. Hlavně na čas, který strávím se svými vnoučaty.

Jaké je Vaše oblíbené cukroví?

Asi vanilkové rohlíčky.

K Vánocům patří pohádky. Máte nějakou oblíbenou?

Rozhodně nejoblíbenější je Anděl Páně, tuhle pohádku si nikdy nenechám ujít. Taky mám ráda staré české klasické pohádky jako Pyšná princezna, Byl jednou jeden král a Tři oříšky pro Popelku.

Dáváte si nějaká novoroční předsevzetí?

Obvykle si novoroční předsevzetí nedávám. Letos ale určitě budu o půlnoci na nový rok myslet na to, abych zdárně ukončila vzdělávání pro ředitele. Takže asi budu mít spíš přání než předsevzetí.

Děkuji naší paní ředitelce za rozhovor. Přejí jí, ať se jí nová práce líbí i v novém roce, ať si o prázdninách odpočine a užije si svátků podle svých představ. Veselé Vánoce a šťastný nový rok Vám za celou redakci přeje Petra Šínová, 8. C

P.S. Při rozhovoru jsme se velmi smály a dozvěděla jsem se celkem zajímavé věci.

Akce na zalesnění Chlumů

Sestra se domlouvala se spolužačkami, že pojedou sázet v okolí Brna stromy. Bohužel se akce neuskutečnila. Bylo jí to líto a na facebooku zjistila, že se v našem okolí koná podobná akce. I v naší škole visel plakát s textem: „Zasad' si svůj strom a pomoz lesům opět dýchat.“ Doma se rozhodlo, že se akce zúčastníme.

A tak jsme vyrazili. Vzali jsme si s sebou motyčku a rukavice a dobrou náladu, jak psali na plakátu. Sraz byl v neděli 28. října v 9:00 hod. u sousoší s názvem Husité od sochaře S. Rolínka. Když jsme dorazili na místo, zjistili jsme, že velká část přítomných lidí byla z Lysic a přijeli tam i lysičtí dobrovolní hasiči. Lesníci nás zavedli k místu, které jsme měli osázet. Počasí bylo dobré, sice trochu zima, ale na sázení bylo ideální. Při práci jsme se zahřáli. Nejdříve někdo z účastníků natáhl provaz, aby se stromky sázely do řady. Potom se musely odhrabat větévky a jehličí. Pak se musela do hloubky 20 cm vykopat díra, která byla široká 4 cm. Do ní se vložila sazenice, k ní se přihnula hlína, která se přislápla k sazenici. Pak se chytila špička sazenice a zakvedlalo se s ní, aby se zjistilo, jestli stromek drží v zemi. Sazeniček bylo celkem 6000. Byly to jehličnany: modřiny, smrky, borovice. Během akce se zasadilo 4000 stromků a 2000 jich bylo odvezeno.

Místo srazu u sousoší s názvem Husité bylo dřív zalesněno.

Domnívám se, že naše rodina zasadila 100 stromků. Akce probíhala v dobrém duchu s dobrou náladou, vyprávěly se vtipy. Jsem rád, že jsme udělali něco pro budoucí generace. Karel Příbyl, 6. B

Z práce kroužků

Rezbářský kroužek

Na škole se v letošním školním roce objevil nový učitel. To žáci druhého stupně ví. Jmenuje se Jiří Kůra a po panu učiteli Horbasovi převzal učení pracovních činností. Kromě toho vede také technicko-rezbářský kroužek. Taky jsem se do něj přihlásil a myslím si, že ho vede dobře. Koná se ve čtvrtek 7. - 8. vyučovací hodinu. Chodí do něj dvacet dětí. Stoprocentně vás zajímá, co se v kroužku dělá. Zatím vyrábíme, co kdo chce. Připravíme si plánek. Pan učitel nám pomůže nebo připraví dřevo nebo obojí. A co je důležité, že svůj finální výrobek si každý odnese domů. Já osobně si vyrábím římský štít, potom si budu dělat meč a potom do třetice kopí. Po skončení práce se uklidí a jde se domů.

Karel Příbyl, 6. B

Keramický kroužek

Tento kroužek neodmyslitelně patří k naší škole. Letos je do něj přihláшено 35 žáků. Vede jej paní učitelka Kůrová. Jelikož se koná 7. a 8. vyučovací hodinu, moc starších jedinců tam nechodí, navštěvují ho hlavně děti z prvního stupně. Většina jich nemá žádné zkušenosti s keramickou hlinou, proto se v prvních hodinách seznámily s jejími vlastnostmi. Práci zahájily výrobou hlemýžďe. My starší, kteří jsme v minulých letech do tohoto kroužku chodili, vytváříme věci podle

vlastních nápadů. V aktuální době vyrábíme předměty s vánoční tematikou - anděly, ozdoby na stromeček a dárky pro ty, které máme rádi.

Marika Slavičová, 9. A

Dne 5. listopadu přijeli na naši školu herci v čele s panem Hejlíkem. Nejdříve se četlo pro žáky z 1. – 3. třídy z knihy Bertík a čmuchadlo od Petry Soukupové, žáky ze 4. - 6. ročníku seznámili s knihou Ztraceni v čase od Petry Braunové a pro 7.- 9. ročník si příchystali vystoupení z knihy Život k sežrání od Mikáela Olliviera.

Z mé perspektivy to proběhlo takhle: Po zazvonění na třetí hodinu jsme šli do velké tělocvičny, kde jsme se usadili na lavičkách a čekali na zahájení představení. Na začátku nám pan Hejlík povykládal o hlavní postavě z knihy Ztraceni v čase. Dozvěděli jsme se informace o jedenáctiletém chlapci Martinovi. Poté jsme byli uvedeni do děje: Začínají letní prázdniny a rodiče nejsou se známky svého syna Martina příliš spokojeni, proto ho pošlou k babičce. Dozvíme se, že babičce velmi dávno umřel bratr Lojza. Jednoho dne se Martin vypraví do sousední vesnice a uprostřed cesty ho zastihne strašlivá bouře. V jednom okamžiku se na obloze objeví podivné fialové záření. Náhle všechno ztichne – jen po louce běží k vysokému stromu osamělý chlapec. Martin ho v běsnění živlů zachrání a posléze zjistí, že je to Lojzek, babiččin zemřelý bratr. Kdo se vlastně ztratil v čase? Víc už prozrazovat nebudu, zbytek si musíte přečíst sami. Autorka se zabývá problémy, které zajímají spoustu dětí. Zjistil jsem, že tato kniha je na internetu hodnocena 87%, což je úctyhodné. Někteří si knížku po listování zakoupili. Kdo to neudělal, a přesto by si ji chtěl přečíst, může si ji půjčit ve školní knihovně.

Adam Fleischlinger, 6. C

Představení se mi tak zalíbilo, že jsem si tuto knihu vypůjčila ve školní knihovně. Od knihy jsem se nemohla vůbec odtrhnout a přečetla jsem ji za tři dny. Líbilo se mně, jak se děj odehrával nejprve v přítomnosti, kdy babička vnukovi vyprávěla o svém bratrovi Lojzkovi, a pak jak se Martin přesunul v čase do minulosti – do doby, kdy žil Lojzek a babička. Všem spolužákům mohu tuto knihu doporučit.

Natka Bartošová, 4. B

Medailonek

Lukáš Hejlík vystudoval Vyšší odbornou školu hereckou v Praze. Po roce angažmá v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích přesídlil v roce 2004 do jihomoravské metropole, kde se stal členem činohry Městského divadla Brno. Často hostoval i ve Slezském divadle v Opavě. Nehraje jenom v divadle, ale můžete ho vidět i v televizi. Natočil seriály na TV Prima, TV Nova, České televizi i HBO jako Ošklivka Katka, Znamení, Terapie, Základka, Ordinance v růžové zahradě. Často moderuje i velké společenské nebo kulturní akce, ale i módní přehlídky, veletrhy, firemní akce. Je autorem projektu scénických čtení - LiStOVÁNÍ.cz.

Listování s Lukášem Hejlíkem pro žáky ze 7. - 9. ročníku

Lukáš Hejlík společně s Alanem Novotným a s Petrou Bučkovou si připravili pro nás úryvky z knihy „Život k sežrání“. Hlavní roli v tomto představení měla postava jménem Ben, kterou si zahrál Alan Novotný. Benovi bylo 15. Byl chlapec silnější postavy a hlavně měl rád jídlo. Kvůli jeho váze ho nechtěla žádná dívka, proto se rozhodl hubnout, ale brzo hubnutí přerušil. Po jedné dívce, kterou si zahrála Petra Bučková, moc toužil. Byla to jeho kamarádka. Když se dívku snažil Ben získat poprvé, nedopadlo to úplně dobře. Ale podruhé, kdy Benovi poradila přítelkyně jeho otce, to dopadlo nejlépe, jak jen to šlo. Výborným vypravěčem byl Lukáš Hejlík.

Tato knížka nás velmi pobavila, a měla dokonce i poučovací prvky. Při vystoupení byla velká legrace a doufáme, že Lukáš Hejlík zase přijede sem, na naši školu. Moc děkujeme za zábavný program.

Edita Setničková, 7. B

Dne 27. listopadu 2019 jsem jela se školou do divadla Radost na Kytici. Představení začalo básní Kytice, ale pouze její polovinou. Následoval Vodník, který mě zaujal hlavně proto, že ze stropu divadla létaly bublinky, a dokonce jedna herečka použila jenom své hlasivky na napodobení vody. Zlatý kolovrat se mně líbil hlavně proto, že v něm byly použity loutky znázorňující hlavní hrdiny. Například loutka zlé dívky vypadala velice vtipně. Po Zlatém kolovratu přišla na řadu balada Vrba. Mrzelo mě, že její divadelní předvedení trvalo jen krátkou dobu, ale i text v knize moc dlouhý není. I tak ale patří mezi mé oblíbené balady. Poslední balada s názvem Svatební košile se mi líbila ze všech nejvíce, protože byla nejvíc děsivá. Zaujalo mě, že byla temná, pochmurná a také smutná. Divadlo bylo zakončeno druhou polovinou Kytice.

Překvapilo mě, že každý herec a herečka uměli zpívat a hrát na nějaký nástroj. Ocenila jsem hodně písni v představení. Čas strávený v divadle rychle utekl. Na konci divadla mě mrzelo, že už je konec a nebyly zahrány všechny balady, ale aspoň jsme viděli balady, které jsme ve škole četli. Divadlo jsem si moc užila.

Bety Krompová, 7. C

V představení hrálo celkem 11 herců. Nejvíce se mi asi líbila Svatební košile. Nejen že byla nejdelší, ale také byla velmi dobře zarecitována i zahrána. Dokonce mi v některých částech skoro běhal mráz po zádech. V baladě Vodník, Zlatý kolovrat či Vrba byly použity i loutky. Přišlo mi, že divadelní představení bylo lepší jak film. Některé části byly až vtipně podány, ale další zase smutné a strašidelné. Jediné, co mě na představení zklamalo, bylo, že nehráli moji oblíbenou baladu Polednici. Mrzelo mě, že představení nebylo delší. Vydržela bych se na ně dívat celou večnost. Překvapily mne také zajímavé efekty jako např. barevný kouř, který se linul z pódia, bublinky ve vodníkové říši.

Představení se mi moc líbilo a do divadla bych jela určitě znovu.

Šárka Zimulová, 7. C

Soutěž Bible a my

Ve čtvrtek 28. listopadu se v Základní škole Edvarda Beneše v Lysicích konal už 27. ročník okresního kola soutěže Bible a my. Přijelo 45 soutěžících z 10 škol.

Žáci nejdříve psali test. Součástí testu je nejen znalost Bible, ale i historie a zeměpisu. Šest nejlepších z nich se dostalo do finále. Z finále dále do ústředního kola postupovali pouze ti, co se umístili na prvním místě. Přestože nikdo z našich žáků nebude reprezentovat naši školu v ústředním kole, nevedli si špatně. V 1. kategorii se Lucie Fojtová umístila na krásném 5. místě, ve 2. kategorii obsadil Štěpán Zouhar 4. místo a ve 3. kategorii skončila Anna Sedláčková na výborném 3. místě. Nejen ti, co se umístili, ale všichni soutěžící obdrželi malou pozornost.

Anička Sedláčková, 9. B

Jak na dárky

Poradna

Blíží se Vánoce a během nich mimo jiné dáváme a dostáváme dárky. Připravila jsem si pro vás takový malý vánoční příběh.

Rodina zrovna jedla večeři, když v tom do cinkání příborů a nádobí zazvonil zvoneček.

„Joooo!“ zvolala radostně malá Anežka.

„Mami, můžeme už jít ke stromečku?“ přidal se starší brácha Filip.

Maminka se usmála: „No jasně.“

Oba dva se rozběhli tak rychle, div se ve dveřích nesrazili. Anežka ale byla malá, a tak musel Filip dávat pozor, by se jí něco nestalo. Filip pomalu otevřel dveře a kochal se krásným zářivým stromečkem. Kéž bych tam měl ten svůj nový mobil, přál si v duchu. Chvilí na to přišla i maminka s tatínkem a on se mohl dát do rozdávání. Když roznášel dárky, našel pro sebe i malou krabičku. Doufal, že to bude mobil. Když ji však rozbaloval, ukázalo se, že jsou to jen nová sluchátka. A bylo mu to strašně líto.

Co myslíte? Jak se Filip zachoval? Když dostaneš dárek a nebude se ti líbit, neplač, nevztekej se, nedělej obličej. Vytvoř přesvědčivý úsměv a hraj, že se ti dárek strašně líbí. Já vím, lhát se nemá, ale tohle je něco jiného. Ten, kdo ti ho dal, by z toho, že se ti dárek nelíbí, totiž mohl být ještě víc zklamaný než ty. Toto však neplatí jen o Vánocích. Dárky dostáváme většinou i na narozeniny a k svátku.

Filip se přesto, že sluchátka tolik nepotřeboval, usmál a poděkoval: „Děkuju, Ježíšku.“

Maminka s tatínkem si vyměnili pohledy plné štěstí a tatínek řekl: „Ježíšek je určitě rád, že se ti to líbí.“

A tak byli všichni šťastní i Filip, který najednou zjistil, že je pro něj štěstí jiných nejlepší dárek na světě.

Saxana v divadle

Jednoho listopadového dne jsem jela se svými spolužáky do divadla. Se školou byl v divadle už asi každý. A přestože všichni víme, jak to v divadle vypadá a jak se do divadla obléká, stejně jsem nemohla věřit vlastním očím.

Neměli bychom zapomínat na to, že prostor divadla si žádá i výjimečné oblečení a chování. Do divadla by se měl každý vhodně obléct. Už i v dřívějších dobách se lidé snažili co nejlépe a nejslavnostněji oblékat. A to určitě tolik oblečení jako my neměli. Neříkám, že tomu teď tak není, ale vždy se najdou nějaké ty výjimky. Jako třeba jít do divadla v tepláčkách? No kdy to kdo viděl? Řekla bych, že holky jsou na tom s volbou vhodného oblečení lépe než kluci. A když jedou do divadla žáci z prvního stupně, všichni ve škole to poznáme. Holčičky v krásných šatečkách nebo sukýnkách. Kluci v kalhotách a košilích. Proč to nedokážeme i my na druhém stupni? Je nám jedno, co si o nás myslí okolí? Oblečení vytváří atmosféru výjimečnosti. A také je neslušné usedat do hlediště v kabátu nebo bundě, k jejich odložení slouží šatny.

A co teprve chování? Samozřejmě by mělo být vypnout si mobilní telefony. Viděla jsem některé dívat se do nich i během představení. Další zásadou je nejíst, nepít a nerušit. V žádném případě nešustit sáčky od bonbonů. Také bych si během představení neměl povídat s kamarády, protože bych rušil ostatní diváky.

Pokud srovnám chování svých spolužáků s žáky z ostatních škol, musím upřímně říct, že to s námi není ještě tak hrozné. Připadá mně, že žáci z jiných škol byli mladší a nejspíš nerozuměli textu, proto si povídali a vyrušovali. Jejich chování zkazilo dojem, který bychom z divadla měli mít. I přesto všechno jsem byla ráda, že jsme v divadle byli.

Vaše Saxana

Dne 22. listopadu se ve velké tělocvičně uskutečnil turnaj žáků 2. až 5. ročníku ve fotbale. V prvním kole se utkaly mezi sebou pouze stejné ročníky, nehrálo se všichni proti všem. Polovina zápasů byla rozhodována penaltami. Na turnaj jsem přišel, už když se hrálo, vyběhl jsem na tribunu a tam jsem pozoroval jednotlivé zápasy a zapisoval si výsledky. Druháci hráli překvapivě dobře na obou stranách, což jim zajistilo remízu 2:2, proto se rozhodovalo penaltami, které vyhrála 2. B.

Následující zápas byl mezi žáky 3. ročníku, ve kterém je hodně talentovaných hráčů florbalu, ale i fotbalu. Opět došlo k nerozhodnému výsledku 1:1, poté penalty vyhrála třída 3. B. V

zápasu 4. ročníku áčko rozdrtilo béčko s nekompromisním výsledkem 5:1. Potom jsme došli až k poslednímu zápasu prvního kola: 5. A versus 5. B. Obě třídy předvedly pěknou show, ale áčko oslavovalo vítězství 3:0 nad 5. B. Letos byly zápasy více vyvážené než minule, kde se drtily třídy obrovskými rozdíly ve výsledcích typu 10:1. Oceňuji velké množství nerozhodných zápasů a následné střelení penalt, které vynášely napětí do výšin.

Ale také je tady ještě druhé kolo, které se uskutečnilo 6. prosince. Utkaly se v něm stejné třídy, tentokrát „namixované“ mezi sebou, takže si druháci zahráli s třetáky a čtvrtáci si zkusili zahrát s pátáky. Žáci z 2. B podlehli 3. B vysoko 2:7. Fotbalisté z 5. A rozdrtili 4. A. Vstřelili 12 branek a uhájili čisté konto. Další dva zápasy už byly opět vyrovnané. 2. A podlehla 3. A 3:4. Zápas 4. B proti 5. B skončil nerozhodně 3:3. Penalty rozhodly ve prospěch 4. B.

Zúčastnil jsem se turnaje oba dva dny. Atmosféra při zápasech byla úžasná, žáci se podporovali a fandili si. Myslím si, že si dobře zahráli. Vítězným třídám - 3. B a 5. A - gratuluji.

Adam Fleischlinger, 6. C

Zábava

Móda

Začíná nám zima a to znamená, že ani letos nás zimní trendy neminou. Vypadá to, že nejoblíbenější budou tzv. parky. Jsou to delší teplé bundy s kožíškem a velkou kapucí. Po internetu a sociálních sítích kolují fotky právě s těmito bundami a k nim patří ještě jako doplněk velké, dlouhé a chlupaté šály. Co se týče pokrývek hlavy, tak se stále nosí klasické čepice s bambulí nebo bez. Co takhle novou bundičku pod stromeček? Ale ať už dostanete cokoliv, přeji vám hodně radosti z vánočních dárků.

Když už jsme u té módy, podléhají jí také vánoční stromečky. Hitem letošních Vánoc jsou údajně bílé ozdoby a ozdoby z přírodních materiálů. Také se dá pořídit vánoční stromeček zasněžený, který by měl být osvětlen řetězy s bílými LED diodami. Platí ale, že každý si ten svůj stromeček ozdobí podle svých představ tak, jak se mu to líbí.

Hana Zimulová, 8. C

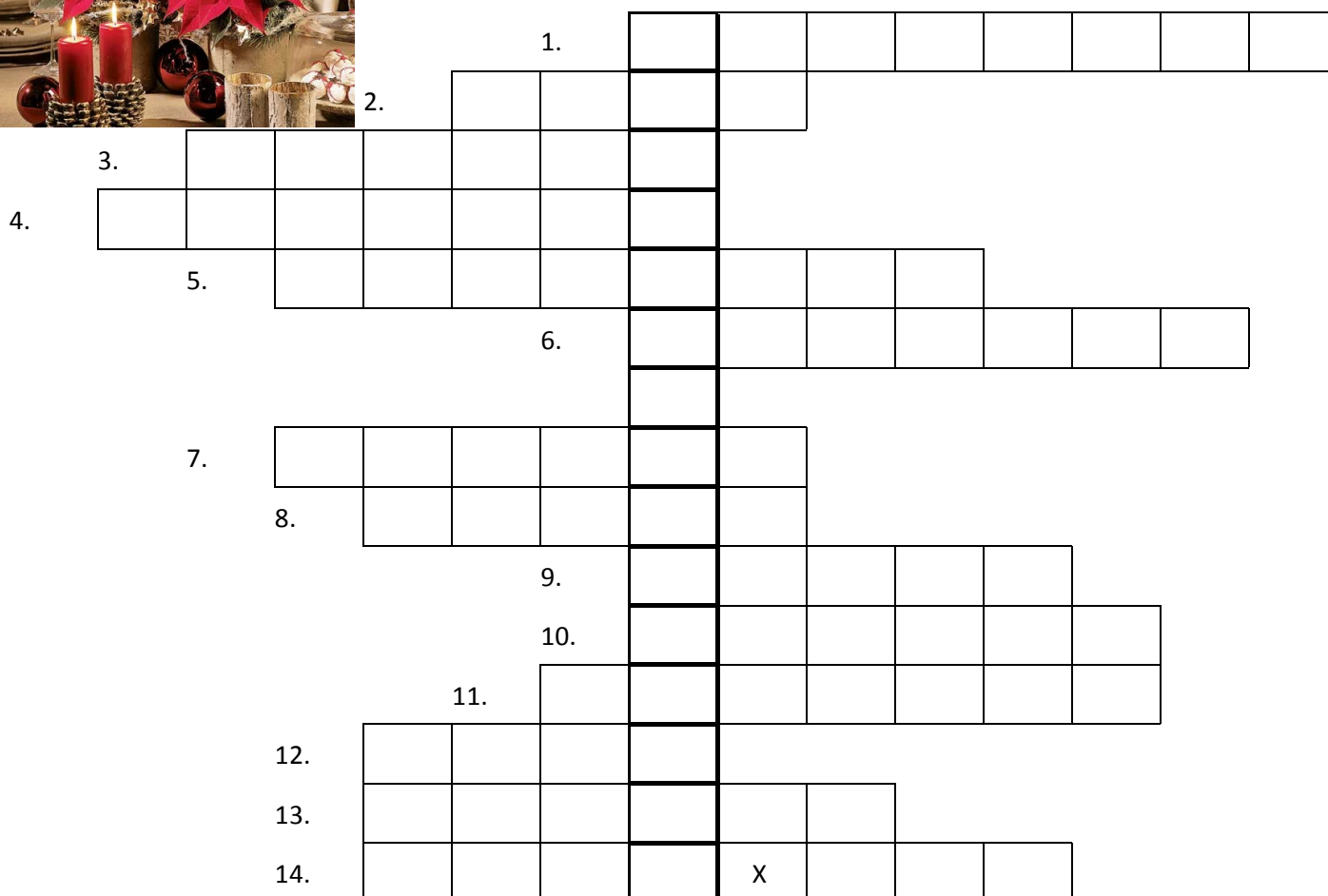
Křížovka o ceny

Ahojky, protože máme období adventu, vymyslely jsme pro vás křížovku, ve které se něco zajímavého dozvíte z tohoto období. Lidé si zdobí svá obydlí a někteří si pořizují kytku, kterou lidově nazýváme vánoční hvězda. Je to rostlina z čeledi prýscovitých, která pochází z Mexika a dalších států Střední Ameriky. Je obzvláště známá pro své červené a zelené listy, díky kterým je spojována s vánoční výzdobou. V tajence se ukrývá název této rostliny. Zapojte se do luštění, pořídily jsme pro vás vánoční odměny. Na kousek papíru napište své jméno a třídu a předložte nám vyluštěnou křížovku. Kde nás najdete? V den vydání časopisu o první velké přestávce u Ámose. Výhry obdržíte ještě týž den.

Minulou křížovku vyhrály Veronika Šváblová, Dominika Horáková a třída 5. A. Moc jim gratulujeme. Všem přejeme veselé Vánoce, šťastný nový rok a hodně úspěchů ve škole.

Lucie Dufková a Šárka Zimulová, 7. C

1. V jakém měsíci jsou Vánoce?
2. Jaký druh stromku si můžete nazdobit?
3. Co vyrábíme na stromeček?
4. Kdo chodí s čerty a anděly?
5. Co se slaví na koci roku?
6. Co pečeme na Vánoce?
7. Co začíná čtyři týdny před Vánoci?
8. Co se servíruje ke kapru k vánoční večeři?
9. Co najdeme pod stromečkem?
10. Co se dává na špičku vánočního stromku?
11. Kdo nosí dárky?
12. Jaká ryba se převážně jí na Vánoce?
13. Který předmět nám oznámí, že můžeme jít ke stromečku?
14. Co bude 1. ledna 2020?

Veselé Vánoce a št'astný nový rok!

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 20. prosince 2019 nákladem 60 kusů.

Šéfredaktorka: Sára Chmelová, zástupce šéfredaktorky: Eliška Kyrzová, korektorky: Sára Chmelová a Eliška Kyrzová, grafická úprava: Michal Opletal, Karel Příbyl a Adam Fleischlinger. Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.